

חלקת אלוהים הקטנה שלי

מאת חיים באר

בדמות עמלות לבנקים.
למה אלאה אתכם. עברתי למניחת החופש-
שיות. ממניות חופשיות עברתי לניירות הי-
בנקים. לפני שבועות החדשים אחרי ליל-
החרבות הארוכים של ארידור השקעתי ב-
קמח, בדבש ובקקאו. הקמח התליע, הדבש
הדביש, הקקאו געשה גושים גושים. מכרתי
הכל במחירי הפסד לסיטונאים מחאן יונס.
גוטר בידי סכום כסף.
הפעם ברצוני לשתף אתכם בתכניותי, ש-
מא תצאו גם אתם נשכרים.

אני הולך לקנות לי חלקת קבר.
יש לכך כל היתרונות. אינך משלם על
החלקה מיסים. היא רשומה על שמך ואיש
אינו יכול לקחת אותה ממך. זוהי השקעה
(כך השקעה) בטוחה. חסכון לכל החיים.
משהו ליום סגריר. במיוחד אם יתחילו ל-
דפן באיטונג.

הלכתי לחפש. לא מצאתי. המחירים קפצו
לא להאמין. הלכתי מעבר לקו הירוק. שם
היה צ'אנס.

מהמגרש של אבא קניתי לי שם ד' על ד'
אמות. קבר בשטחים. אם המול ישחק לי
כפי ששיחק לי עד היום דומה שאפסיד
גם אותו.

לפני כעשרים שנה, בעודי עומד בבח-
רותי, הוריש לי אבי, במותו, סכום כסף
מסויים. יכולתי, במאמץ כלשהו, לקנות
תמורתו חלקת-אדמה קטנה, שבבוא היום,
לאחר שאעמול ואעשה חיל בעבודתי, אוכל
לבנות עליה בית משלי.

„למה לך לקנות מגרש“, אמרה אמי,
„הרי תצטרך לשלם מדי שנה מסים ואר-
נונות והיטלים, שייעשו כבדים יותר. או-
לי תאהב נערה שאביה יקנה לך, לני-
שואיכם, בית ואולי“, היתה מוסיפה אמי,
ומנצלת את יצר הנחודים היהודי שבי ואת
חוסר ההחלטיות המאפיינת את כל מעשי,
„תשנה את דעתך ותרצה לעבור למקום
אחר, למה לך לקשור גורלך במקום כלי-
שהו.“

כך או כך שמתי את כספי בבנק כעצת
אמי ששמה מבטחה במוסדות פיננסיים אלה
והאמינה בחסכון כמידה תרומית של בני
תרבות. וערך הכסף הלך וירד, הלך וירד,
עד שלבסוף אורתי אומץ וקניתי אגרות חוב.
גם ערכן ירד. עברתי לדולרים. דילגתי ל-
פרנקים שווייצריים. ערקתי לשטרלינגים.
הלכתי והפסדתי עוד ועוד אבל תמיד,
כמנהג אבותי, הפרשתי לקט, שכחה ופיאה